

Отговорник: Португалска република

Искания на ищеца

- да се установи, че Португалската република не е изпълнила задълженията си по член 63 ДФЕС и член 40 от Споразумението за ЕИП, като облага дивидентите, получени от чуждестранните пенсионни фондове, в по-голям размер спрямо облагането на дивидентите, получени от националните пенсионни фондове,
- да се осъди Португалската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Според разпоредбите на Estatuto dos Benefícios Fiscais (нормативна уредба на данъчните преференции) и на Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas (Кодекс за облагането на дружествата) дивидентите, изплатени на пенсионни фондове, които са създадени и действат според португалското право, са напълно освободени от корпоративен данък, докато дивидентите, изплатени на чуждестранни пенсионни фондове, се облагат с данък, който може да варира между 20 % и 10 %, според това дали има сключено двустранно споразумение между Португалия и държавата по седалището и какво гласи то. Корпоративният данък се облага чрез удържане при източника, което е окончателно.

Различното облагане, което португалското право предвижда в ущърб на чуждестранните пенсионни фондове, води до това, че инвестирането на тези дружества в португалски предприятия е по-малко интересно и привлекателно. Следователно въпросната данъчна уредба представлява ограничение според член 63 ДФЕС и член 40 от Споразумението за ЕИП.

Дискриминационното третиране на чуждестранните фондове, което се отразява отрицателно върху конкурентноспособността на финансовите пазари на Европейския съюз и на приходите от инвестиции на пенсионните фондове, не може да бъде обосновано с никоя от причините, посочени от Португалската република.

Преюдициално запитване, отправено от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) на 2 декември 2009 г. — Nokia Corporation/Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Дело С-495/09)

(2010/С 37/26)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Nokia Corporation

Отговорник: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Преюдициални въпроси

Могат ли необщностни стоки, носещи марка на Общността, които са под митнически надзор в държава членка и в режим транзит от трета държава към друга трета държава, да представляват „имитирани стоки“ по смисъла на член 2, параграф 1, буква а) от Регламент 1383/2003/ЕО⁽¹⁾, ако няма доказателство, подсказващо, че тези стоки ще бъдат пуснати на пазара в ЕО в съответствие с митнически режим или посредством незаконно отклоняване?

(¹) Регламент (ЕО) 1383/2003 на Съвета от 22 юли 2003 година относно наемсата на митническите органи по отношение на стоки, за които се подозира, че нарушават някои права върху интелектуална собственост, както и относно мерките, които следва да се вземат по отношение на стоки, нарушаващи някои права върху интелектуалната собственост (ОВ L 196, стр. 7, Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 16, стр. 18)

Иск, предявен на 2 декември 2009 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело С-500/09)

(2010/С 37/27)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: L. Lozano Palacios и D. Triantafyllou)

Отговорник: Република Гърция

Искания на ищеца

- да установи, че с продължаващото прилагане на Министерско постановление А1/44351/3608 от 12 октомври 2005 година Република Гърция не е изпълнила задълженията си по Директива 97/67/СЕ⁽¹⁾ (с измененията), така както те произтичат по-конкретно от член 9, параграфи 1 и 2,

- да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Република Гърция възпрепятства визираната от Директива 97/67 либерализация на пощенските услуги, която предвижда предоставяне на общи разрешителни или на индивидуални лицензи по прозрачни и недискриминационни процедури.

При издаването на разрешителни за пощенските камиони гръцкото законодателство изисква от лицензираните превозвачи самите те да бъдат пощенски предприятия, вписани в съответния регистър като титуляри на общо разрешително. Това налага коренно преустройство на пощенските мрежи и възпрепятства използването от страна на основните предприятия на франчайзингови услуги, освен ако евентуално те се преобразуват в предприятия за отдаване на камиони под наем при съответните разходи за това.

Освен това Република Гърция разрешава превоза на големи товари само от някои специални видове камиони, резервирани за регулирана професия, което възпрепятства останалите предприятия да доставят същата услуга.

Република Гърция не е обосновала в достатъчна степен тези ограничения.

⁽¹⁾ ОВ L 15, 21.1.1998 г., стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 3, стр.12.

Преюдициално запитване, отправено от Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) (Обединеното кралство) на 4 декември 2009 г. — Lucy Stewart/Secretary of State for Work and Pensions

(Дело C-503/09)

(2010/C 37/28)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Upper Tribunal

Страни в главното производство

Жалбоподател: Lucy Stewart

Отговорник: Secretary of State for Work and Pensions

Преюдициални въпроси

1. Обезщетението с характеристики на краткосрочно обезщетение за инвалидност за младежи представлява ли обезщетение за болест или обезщетение за инвалидност за целите на Регламент 1408/71 ⁽¹⁾?
2. Ако отговорът на първия въпрос е в смисъл, че подобно обезщетение трябва да се разглежда като обезщетение за болест:
 - а) Дали лице като майката на жалбоподателя, което окончателно е преустановило всякаква дейност като заето или самостоятелно заето лице поради пенсиониране, при все това е „заето лице“ за целите на член 19 поради неговата предходна дейност като заето или самостоятелно заето лице, или приложимите правила се съдържат в членове 27 — 34 (пенсионери)?
 - б) Дали лице като бащата на жалбоподателя, което не е извършвало дейност като заето или самостоятелно заето лице от 2001 г., при все това е „заето лице“ за целите на член 19 поради неговата предходна дейност като заето или самостоятелно заето лице?
 - в) Следва ли жалбоподател да се разглежда като „пенсионер“ за целите на член 28 поради отпускането на обезщетение, придобито в съответствие с член 95б от Регламент 1408/71, независимо от фактите, че: i) въпросният жалбоподател никога не е бил наето лице по смисъла на член 1, буква а) от Регламент 1408/71; ii) жалбоподателят не е навършил нормативноопределената пенсионна възраст; и iii) жалбоподателят попада в приложно поле относно лицата на Регламент 1408/71 само като член на семейството?
 - г) Когато пенсионер попада в приложното поле на член 28 от Регламент 1408/71, може ли член на неговото семейство, който винаги е живял заедно с него и в същата държава като пенсионера, да претендира в съответствие с член 28, параграф 1, във връзка с член 29 за парично обезщетение за болест от определената в съответствие с член 28, параграф 2 компетентна институция, когато това обезщетение е (евентуално) дължимо на члена на семейството (и не е дължимо на пенсионера)?
 - д) При необходимост (в зависимост от отговорите на точки а) до г) по-горе), прилагането на условие, предвидено от националното законодателство в областта на социалната сигурност, което ограничава първоначалното придобиване на правото на обезщетение за болест до лицата, които са пребивавали за предшестваш изискван период в компетентната държава членка в рамките на определен предварителен период от време, съвместимо ли е с разпоредбите на член 19 и/или 28 от Регламент 1408/71?